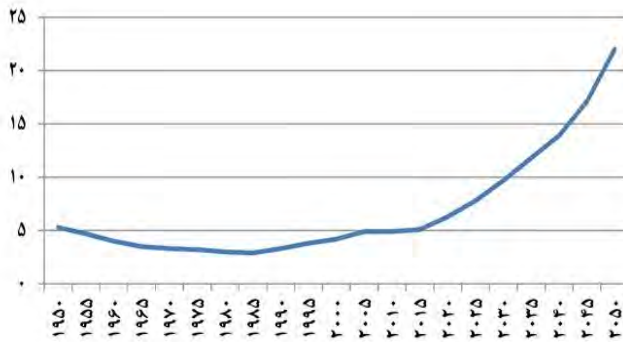

اجتماعی، جمعیتی، ۱۶:۱۳۸۴) ادیب‌نیا نیز در پژوهش خود و براساس سناریوی حد بالای افزایش جمعیت محاسبه کرد که طی دهه‌های آتی، تغییر معناداری در ساختار جمعیتی کشور ایران صورت خواهد گرفت و تا پایان دهه، ۲۰۵۰ نسبت جمعیت سالمند تقریباً به یک‌سوم کل جمعیت خواهد رسید. (ادیب‌نیا، ۱۳۹۰: ۳۴) باسختا و همکاران نیز در پژوهش دیگری نشان‌دادند که تا پایان سده میلادی جاری این نسبت (یک‌سوم) برای جمعیت سالمند کشور ادامه دارد و در سال ۲۰۵۰ نیز حدود ۳۳ درصد جمعیت ایران، بالای ۶۰ سال خواهند داشت. (باسختا، ۱۳۹۴، ص. ۱۳۱-۱۴۶)

شکل ۲. روند رشد میزان جمعیت سالمندان تا سال ۲۰۵۰ (میرزایی، ۱۳۸۶)

آنچه در نمودار پژوهش اخیر مشاهده می‌شود، افزایش جمعیت زیر ۱۵ ساله‌ها در سال ۲۰۲۰ (۱۳۹۸) و در ادامه کاهش آمار این گروه سنی با شیئی ملایم همراه است. گروه سنی دوم، جمعیت ۱۵ تا ۶۴ سال است که جمعیت فعال بالقوه اقتصادی به حساب می‌آید. با توجه به اینکه قله جمعیت مربوط به دوره انفجار جمعیتی به سنین تولیدمثل رسیده، در نمودار فوق سطح جمعیتی قابل توجهی را به خود اختصاص داده است. هرچند این جمعیت در دو دهه آینده با افزایش نسبی همراه خواهد بود اما بخش زیادی از آنان، وارد سنین میان‌سالی و سپس بازنشستگی خواهند شد. از سال ۲۰۳۵ (۱۴۱۱) به تدریج از حجم جمعیت فعال